

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ Β' ΤΑΞΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: Ν.Ε ΓΛΩΣΣΑ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΡΑΛΕΥΘΕΡΗ ΕΙΡΗΝΗ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: 6

ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Η αξία της Φιλίας

Ένα μεγάλο και πολύ σημαντικό μέρος της ζωής μας είναι οι φίλοι. Παντελώς άγνωστοι άνθρωποι μεταξύ τους, χωρίς παρελθόν, χωρίς συγγένεια συναντιούνται και αποκτούν ισχυρούς δεσμούς φιλίας. Αλήθεια, τί είναι η φιλία; Θαρρώ πως ο καθένας μας αποδίδει διαφορετικά νοήματα στην έννοια, γεγονός που δείχνει την πολυδιάστατη και σύνθετη όψη που έχει και κατ' επέκταση την τρομερή αξία της. Λέω τρομερή, διότι, αν το σκεφτεί κανείς είναι όντως τρομερό δύο άγνωστοι να συναντηθούν και να παλεύουν να μάθουν ο ένας τον άλλον αλληλεπιδρώντας σε διάφορους τομείς. Θέλει κότσια και μαγκιά να δημιουργήσεις μια αληθινή φιλία. Θέλει θάρρος και θράσος για να φτάσεις να γνωρίσεις έναν άνθρωπο και μέσα από αυτόν να αντικρίσεις όψεις του εαυτού σου. Λέω τρομερή διότι ακόμη και όταν βρεις έναν άνθρωπο και συνάψεις φιλική σχέση μαζί του είναι δύσκολο να διατηρήσεις αυτή την σχέση αναλλοίωτη ως γνωστόν ο χρόνος φθείρει τα συναισθήματα.

Οι ρίζες της έννοιας της φιλίας είναι αρκετά βαθιές καθώς έχει γίνει λόγος για αυτήν από σημαντικούς φιλόσοφους, λογοτέχνες, ιστορικούς, καλλιτέχνες στο παρελθόν και είναι ευδιάκριτη η εξέλιξή της από τότε έως σήμερα. Με έναν ευρύτερο ορισμό, φιλία είναι ένας δεσμός κατά τον οποίο δύο άνθρωποι αγαπιούνται και επιθυμούν και επιδιώκουν το καλύτερο δυνατό για τον φίλο, προσπαθώντας μάλιστα να σταθούν αρωγοί στην απόκτηση και κατάκτηση αυτού, χωρίς φθόνο και κακία. Η φιλία είναι αρετή, διότι έχει σημαντικά χαρακτηριστικά της, όπως η μοναδικότητα, η εμπιστοσύνη, η ευθύνη και η αφοσίωση.

Θαρρώ πως στις μέρες μας είναι σπάνια η αυθεντική φιλία. Όχι πως είναι δύσκολο να πλάσεις μια υγιή σχέση με ισχυρά θεμέλια. Αντιθέτως, είναι δύσκολο να βρεις έναν άνθρωπο πρόθυμο να κάνει πίσω τον εγωισμό του, να ακούσει τι έχεις να πεις, να καταλάβει, να ρισκάρει για σένα, να σου δείξει με έργα τι νιώθει, να σου σταθεί στα δύσκολα, να νιώθει πλήρης παρά την ασυμφωνία χαρακτήρων σας, να κατανοεί τον διαφορετικό τρόπο σκέψης και να σέβεται το είναι σου κτλ. Μπορώ να γράφω σελίδες για το τι είναι δύσκολο να κάνει ένας άνθρωπος αλλά δε θα το κάνω γιατί είναι λίγο τρομακτικό έτσι. Και η αλήθεια είναι ότι όσο τρομακτικό κι αν είναι, όταν βρεις τον κατάλληλο άνθρωπο όλα γίνονται απλά και εύκολα. Αρκεί να είσαι πρόθυμος να γνωρίσεις το καινούριο και το διαφορετικό χωρίς να κριτικάρεις ή να **σνομπάρεις**. Για να είσαι πρόθυμος λοιπόν να κάνεις μια γνωριμία οφείλεις πρώτα να είσαι φίλος με τον εαυτό σου. Μόνον έτσι οι πιθανότητες δημιουργίας μια ισχυρής φιλίας θα αυξηθούν δραματικά. Επομένως, για να είναι μια φιλία αληθινή και να αντέξει στο χρόνο χρειάζεται γερές βάσεις και **ανιδιοτελή** κίνητρα. Η διαδικασία αυτή έχει μεγάλη χρονική διάρκεια μέχρι να φτάσει κανείς στο επιθυμητό αποτέλεσμα, γι' αυτό πρέπει να διέπεται από υπομονή, μεθοδικότητα και αργά-σταθερά βήματα.

Όλοι οι άνθρωποι κάθε ηλικίας έχουν την ανάγκη να μοιραστούν την χαρά ή την λύπη, την σιωπή ή τα λόγια τους. Έχουν ανάγκη ένα στήριγμα, έναν ώμο να κλάψουν ή ένα χέρι να κρατηθούν όταν δε θα θέλουν να συνεχίσουν. Η ανάγκη αυτή είναι ανθρώπινη και η ικανοποίησή της απαραίτητη για την **ευδαιμονία** της ψυχής. Όντως στις μέρες μας σπανίζει η αυθεντική φιλία και δεν περισσεύει. Αυτό όμως είναι που την καθιστά ένα από τα πολυτιμότερα αγαθά στη ζωή αφού δεν χτίζεται με ψέμα, συμφέρον και κακία αλλά με αγάπη, ειλικρίνεια και σεβασμό, γεγονός που την κάνει να εξελίσσεται σε κάτι βαθύ και ουσιαστικό. Γι' αυτό η φιλία διακρίνει ανεπτυγμένα και ώριμα άτομα που είναι πρόθυμα να κάνουν προσωπικές θυσίες στο όνομα της φιλίας και της αναζήτησης του εαυτού μέσα από την φιλία.

Η φιλία είναι ένας ισχυρός ψυχικός, αγαπητικός δεσμός. Αν την βρείτε, μην την χάσετε!

Ναθαναηλίδου Φανή, <http://psychologicalnotions.blogspot.gr/>

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να χτιστεί μια αληθινή φιλία σύμφωνα με το κείμενο;

Μονάδες 6

B1. α) Να βρεθούν η χρονική βαθμίδα και το ποιόν ενέργειας των υπογραμμισμένων ρημάτων του κειμένου: έχει γίνει, θα αυξηθούν.

Μονάδες 2

β) Να βρεθούν οι συνώνυμες των λέξεων του κειμένου με την έντονη γραφή: θαρρώ, σνομπάρεις, ανιδιοτελή, ευδαιμονία.

Μονάδες 2

Γ. Σε μια ημερίδα που διοργανώνει το σχολείο σου με θέμα την αγάπη προς το συνάνθρωπο και τις φιλικές σχέσεις, αναλαμβάνεις να εκφωνήσεις μία ομιλία σχετικά με την αξία της φιλίας στη ζωή των εφήβων και τους λόγους που αυτή περνάει κρίση στις μέρες μας (200-250 λέξεις).

Μονάδες 10

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Εισαγωγικό σημείωμα:

Ο Σαιντ-Εξυπερύ έγραψε το 1943, στη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πόλεμου, τον Μικρό πρίγκιπα. Το βιβλίο είναι ένα συμβολικό παραμύθι με ποιητική γραφή και αυτοβιογραφικά στοιχεία από τις εμπειρίες του πιλότου συγγραφέα του. Ο αφηγητής κάνει αναγκαστική προσγείωση στην έρημο Σαχάρα και προσπαθεί να διορθώσει το αεροπλάνο του. Εκεί τον συναντά ο μικρός πρίγκιπας, ένα όμορφο αγόρι που έφυγε από το μικρό ιδιωτικό του πλανήτη, επειδή πικράθηκε από το λουλούδι του, και βάλθηκε να γνωρίσει τον κόσμο. Ο πρίγκιπας περιπλανήθηκε σε διάφορους πλανήτες ώσπου έφτασε στη γη, συνάντησε τον αφηγητή και αποφάσισε να μείνει μαζί του. Σε αυτό το απόσπασμα τον παρακολουθούμε να γνωρίζει τα τριαντάφυλλα και την αλεπού.

Κείμενο:

Έτυχε όμως, ύστερα που περπάτησε πολύ μέσα απ' τους άμμους, τα βράχια και τα χιόνια, ν' ανακαλύψει τέλος ο μικρός πρίγκιπας ένα δρόμο. Κι οι δρόμοι πάνε όλοι στους ανθρώπους.

- Καλημέρα, είπε.

Ήταν ένας τριανταφυλλόκηπος ανθισμένος.

- Καλημέρα, είπαν τα τριαντάφυλλα.

Ο μικρός πρίγκιπας τα κοίταξε. Μοιάζανε όλα με το λουλούδι του.

- Τι είσαστε;; τα ρώτησε κατάπληχτος.
- Εμείς είμαστε τριαντάφυλλα, είπαν τα τριαντάφυλλα.
- Α!, έκανε ο μικρός πρίγκιπας.

Βαθιά λύπη τον γέμισε. Το λουλούδι του τού είχε πει πως ήταν ένα μονάκριβο σ' ολόκληρο το σύμπαν. Και να που ήτανε πέντε χιλιάδες, όλα τα ίδια, σ' ένα μονάχα κήπο!

«Θα του κακοφαινόταν πολύ», σκέφτηκε, «αν το 'βλεπε αυτό... Θα έβηχε φριχτά και θα 'κανε τάχα πως πεθαίνει, για να γλιτώσει απ' το ρεζίλεμα. Κι εγώ θα ήμουν αναγκασμένος να κάνω τάχα πως το περιποιούμαι, γιατί αλλιώς, για να με ταπεινώσει κι εμένα, θ' αφηνόταν στ' αλήθεια να πεθάνει...».

Ύστερα σκέφτηκε κι αυτό: «Νόμιζα πως ήμουν πλούσιος, γιατί είχα δικό μου ένα μοναδικό στον κόσμο λουλούδι, και να που δεν έχω παρά ένα κοινό τριαντάφυλλο. Αυτό και τα τρία μου ηφαίστεια, που μου φτάνουν ως το γόνατο, και που το ένα τους μπορεί να έχει σβήσει για πάντα, δε με κάνουν και κανένα μεγάλο πρίγκιπα...».

Και, πέφτοντας χάμω στο γρασίδι, έκλαψε. Τότε είναι που παρουσιάστηκε η αλεπού.

- Καλημέρα, είπε η αλεπού.
- Καλημέρα, αποκριθήκε ευγενικά ο μικρός πρίγκιπας και γύρισε, μα δεν είδε τίποτα.
- Εδώ είμαι, είπε μια φωνή, κάτω από τη μηλιά...
- Ποια είσαι;, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Μου φαίνεσαι πολύ όμορφη...
- Είμαι μια αλεπού, είπε η αλεπού.
- Έλα να παίξεις μαζί μου, της πρότεινε ο μικρός πρίγκιπας. Είμαι τόσο λυπημένος...
- Δεν μπορώ να παίξω μαζί σου, είπε η αλεπού. Δε μ' έχουν ημερώσει.
- Α! με συγχωρείς, έκανε ο μικρός πρίγκιπας.

Το σκέφτηκε όμως και πρόσθεσε:

- Τι πάει να πει «ημερώσει»;
- Εσύ δεν είσαι αποδώ, είπε η αλεπού, τι γυρεύεις;
- Γυρεύω τους ανθρώπους, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Τι πάει να πει «ημερώσει»;
- Οι άνθρωποι, είπε η αλεπού, έχουν τουφέκια και κυνηγούνε. Μεγάλος μπελάς! Ανατρέφουν όμως και κότες. Αυτό είναι το μόνο τους όφελος. Κότες γυρεύεις;
- Όχι, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Γυρεύω φίλους. Τι πάει να πει «ημερώσει»;
- Είναι κάτι που παραμελήθηκε πολύ, είπε η αλεπού. Σημαίνει «να δημιουργείς δεσμούς...».
- Να δημιουργείς δεσμούς;
- Βέβαια, είπε η αλεπού. Για μένα, ακόμα δεν είσαι παρά ένα αγοράκι εντελώς όμοιο μ' άλλα εκατό χιλιάδες αγοράκια. Και δε σ' έχω ανάγκη. Μήτε κι εσύ μ' έχεις ανάγκη. Για σένα, δεν είμαι παρά μια αλεπού όμοια μ' εκατό χιλιάδες αλεπούδες. Αν όμως με ημερώσεις, ο ένας θα έχει την ανάγκη του άλλου. Για μένα εσύ θα είσαι μοναδικός στον κόσμο. Για σένα εγώ θα είμαι μοναδική στον κόσμο...

- Αρχίζω να καταλαβαίνω, είπε ο μικρός πρίγκιπας. Ξέρω ένα λουλούδι..., νομίζω πως με ημέρωσε...

Γίνεται, είπε η αλεπού. Βλέπει κανείς στη Γη τόσα περίεργα πράγματα...

- Ω! δεν είναι πάνω στη Γη, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

Η αλεπού φάνηκε πολύ παραξευμένη:

- Πάνω σ' άλλο πλανήτη;
 - Ναι.
 - Έχει κυνηγούς σ' αυτό τον πλανήτη;
 - Όχι.
 - Πολύ ενδιαφέρον αυτό. Και κότες;
 - Όχι.
 - Τίποτα δεν είναι τέλειο, αναστέναξε η αλεπού.
- Ξαναγύρισε όμως στην ιδέα της:

- Η ζωή μου είναι μονότονη. Κυνηγάω τις κότες, οι άνθρωποι κυνηγούν εμένα. Όλες οι κότες μοιάζουν, κι όλοι οι άνθρωποι μοιάζουν. Γι' αυτό λοιπόν βαριέμαι κάπως. Αν με ημερώσεις όμως, η ζωή μου θα είναι σαν ηλιόλουστη. Θα γνωρίσω έναν κρότο από πατήματα που θα είναι διαφορετικός απ' όλους τους άλλους. Τ' άλλα πατήματα με κάνουν να χώνομαι κάτω απ' τη γη. Το δικό σου θα με κάνει να βγαίνω έξω απ' τη φωλιά μου, σαν μια μουσική. Κι ύστερα κοίτα! Βλέπεις εκεί κάτω τα χωράφια με το στάρι; Εγώ δεν τρώω ψωμί. Το στάρι εμένα μου είναι άχρηστο. Τα χωράφια με το στάρι δε μου θυμίζουν τίποτα. Κι αυτό είναι κρίμα! Εσύ όμως έχεις μαλλιά χρώμα χρυσαφένιο. Θα είναι λοιπόν θαυμάσια, όταν θα μ' έχεις ημερώσει! Το στάρι, που είναι χρυσαφένιο, θα με κάνει να σε θυμάμαι. Και θα μ' αρέσει ν' ακούω τον άνεμο μέσα στα στάχνα...

Σώπασε η αλεπού και κοίταξε πολλή ώρα το μικρό πρίγκιπα.

- Σε παρακαλώ..., ημερώσε με, του είπε!

- Θέλω βέβαια, της αποκρίθηκε ο μικρός πρίγκιπας, μα δε με παίρνει ο καιρός. Έχω ν' ανακαλύψω φίλους και πολλά πράγματα να γνωρίσω.

- Δε γνωρίζει κανείς παρά τα πράγματα που ημερώνει, είπε η αλεπού. Οι άνθρωποι δεν έχουν πια καιρό να γνωρίσουν τίποτα. Τ' αγοράζουν όλα έτοιμα στα εμπορικά. Καθώς όμως δεν υπάρχουν εμπορικά που πουλάνε φίλους, οι άνθρωποι δεν έχουν πια φίλους. Αν θες ένα φίλο, ημερώσε με!

- Τι πρέπει να κάνω;, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

- Πρέπει να έχεις μεγάλη υπομονή, αποκρίθηκε η αλεπού. Θα καθίσεις πρώτα κάπως μακριά μου, έτσι στο χορτάρι. Εγώ θα σε κοιτάζω με την άκρη του ματιού μου κι εσύ δε θα λες τίποτα. Τα λόγια είναι που κάνουν τις παρεξηγήσεις.

Αλλά, κάθε μέρα, θα μπορείς να κάθεται λιγάκι πιο κοντά...

Την άλλη μέρα ήρθε πάλι ο μικρός πρίγκιπας.

- Θα 'ταν πιο καλά να έρχεσαι πάντα την ίδια ώρα, είπε η αλεπού. Αν έρχεσαι, λόγου χάρη, στις τέσσερις το απόγευμα, εγώ θ' αρχίζω από τις τρεις να είμαι ευτυχισμένη. Όσο θα περνάει η ώρα, τόσο εγώ θα νιώθω και πιο ευτυχισμένη. Στις τέσσερις πια, δε θα μπορώ να καθίσω και θα τρώγομαι• θ' ανακαλύψω την αξία της ευτυχίας. Αν έρχεσαι όμως όποτε και να 'ναι, δε θα ξέρω ποτέ ποια ώρα να φορέσω στην καρδιά μου τα καλά της... Σ' όλα χρειάζεται κάποια τελετή.

- Τι είναι τελετή;, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

- Είναι κι αυτό κάτι που πολύ παραμελήθηκε, είπε η αλεπού. Είναι αυτό που κάνει τη μια μέρα να μη μοιάζει με τις άλλες, τη μια ώρα με τις άλλες ώρες. Οι κυνηγοί μου, λόγου χάρη, έχουν μια τελετή. Κάθε Πέμπτη χορεύουν με τις κοπέλες του χωριού. Γι' αυτό η Πέμπτη είναι θαυμάσια μέρα! Μπορώ και κάνω μια βόλτα ως τ' αμπέλι. Αν χόρευαν οι κυνηγοί όποτε και να 'ναι, όλες οι μέρες θα μοιάζαν μεταξύ τους, κι εγώ δε θα είχα καθόλου διακοπές.

Έτσι ο μικρός πρίγκιπας ημερώσε την αλεπού. Κι όταν κόντευε πια η ώρα που θα χωρίζανε: Από το βιβλίο όπως εικονογραφήθηκε από τον ίδιο τον συγγραφέα, Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ

- Αχ!, είπε η αλεπού. Κλάμα που θα κάνω...

- Εσύ φταις, είπε ο μικρός πρίγκιπας, εγώ δεν ήθελα το κακό σου, μα εσύ θέλησες να σε ημερώσω...

- Ναι, σωστά, είπε η αλεπού.

- Μα τώρα θα κλάψεις!, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

- Ναι, σωστά, είπε η αλεπού.

- Και τότε τι κέρδισες;

- Κέρδισα, είπε η αλεπού, γιατί μου μένει το χρώμα του σταριού.

Υστερα πρόσθεσε:

- Άμε να ξαναδείς τα τριαντάφυλλα. Θα καταλάβεις πως το δικό σου είναι το μοναδικό στον κόσμο. Να περάσεις πάλι αποδώ, για να μ' αποχαιρετήσεις, κι εγώ θα σου χαρίσω ένα μυστικό.

Ο μικρός πρίγκιπας πήγε και ξαναείδε τα τριαντάφυλλα:

- Δε μοιάζετε καθόλου με το δικό μου τριαντάφυλλο, εσείς δεν είσατε ακόμα τίποτα, τους είπε. Κανένας δε σας ημέρωσε κι εσείς δεν ημερώσατε κανένα. Είσατε όπως ήταν η αλεπού μου. Ήταν μια αλεπού όμοια μ' εκατό χιλιάδες άλλες. Γίναμε όμως φίλοι, και τώρα είναι μοναδική στον κόσμο.

Και τα τριαντάφυλλα δεν είχαν μούτρα να σταθούν.

- Είσατε όμορφα, μα είσατε άδεια, τους είπε ακόμη. Δεν μπορεί κανείς να πεθάνει για το χατίρι σας. Βέβαια, ένας κοινός διαβάτης, το δικό μου τριαντάφυλλο θα το νόμιζε πως σας μοιάζει. Αλλά εκείνο μόνο του έχει πιο πολλή σημασία απ' όλα εσάς μαζί, αφού είναι αυτό που πότισα. Αφού είναι αυτό που έβαλα κάτω από τη γυάλα.

Αφού είναι αυτό που προστάτεψα με το παραβάν. Αφού είναι αυτό που του σκότωσα τις κάμπιες (εκτός από τις δυο ή τρεις, για να γίνουν πεταλούδες). Αφού είναι αυτό που τ' άκουσα να παραπονιέται ή να κομπάζει ή καμιά φορά και να σωπαίνει. Αφού είναι αυτό το δικό μου τριαντάφυλλο.

Και ξαναγύρισε στην αλεπού:

- Αντίο, της είπε.

- Αντίο, είπε η αλεπού. Να το μυστικό μου. Είναι πολύ απλό: μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια.

- Την ουσία δεν τη βλέπουν τα μάτια, ξαναείπε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.

- Ο καιρός που έχασες για το τριαντάφυλλό σου είναι που το κάνει να έχει τόση σημασία.

- Ο καιρός που έχασα για το τριαντάφυλλό μου..., έκανε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.

- Οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει τούτη την αλήθεια, είπε η αλεπού. Εσύ όμως δεν πρέπει να την ξεχάσεις. Απ' εδώ κι εμπρός θα είσαι για πάντα υπεύθυνος για εκείνο που έχεις ημερώσει. Είσαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό σου...

- Είμαι υπεύθυνος για το τριαντάφυλλό μου..., ξαναείπε ο μικρός πρίγκιπας, για να το θυμάται.

Α. ντε Σαιντ-Εξυπερύ, Ο μικρός πρίγκιπας, μτφρ. Στρατής Τσίρκας, Ηριδανός

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

A1. Μέσα στο κείμενο δίνονται επτά (7) χαρακτηριστικά της πραγματικής φιλίας. Να αναφέρετε επιγραμματικά ποια είναι αυτά και να παραθέσετε συγκεκριμένες φράσεις που να στηρίζουν την επιλογή σας.

Χαρακτηριστικά αληθινής φιλίας:	Χωρία κειμένου:
1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	

Μονάδες 6

B1. α) Το παραπάνω απόσπασμα προέρχεται από βιβλίο και ανήκει στο κειμενικό είδος του παραμυθιού. Ποια στοιχεία του ύφους και της γλώσσας το προδίδουν;

Μονάδες 3

β) Να αναγνωριστούν τα παρακάτω εκφραστικά μέσα:

« Είμαστε τριαντάφυλλα, είπαν τα τριαντάφυλλα » →

« να φορέσω στην καρδιά μου τα καλά της » →

« η ζωή μου θα είναι σαν ηλιόλουστη » →

« Για μένα εσύ θα είσαι μοναδικός στον κόσμο. Για σένα εγώ θα είμαι μοναδική στον κόσμο» →
« Νόμιζα πως ήμουν πλούσιος, γιατί είχα δικό μου ένα μοναδικό στον κόσμο λουλούδι » – « και να
που δεν έχω παρό ένα κοινό τριαντάφυλλο » →

Μονάδες 3

Γ. Η αλεπού εκμυστηρεύεται στον μικρό πρίγκιπα πως «μόνο με την καρδιά βλέπεις καλά. Την ουσία
δεν τη βλέπουν τα μάτια». Η φράση αυτή μπορεί να γίνει εύκολα κατανοητή από ένα μεγαλύτερο
παιδί όχι όμως και από ένα μικρότερης ηλικίας που δεν έχει εξοικειωθεί με τους συμβολισμούς και τις
μεταφορικές έννοιες. Γράψε μια παράγραφο 100 - 200 λέξεων στην οποία θα εξηγείς με σαφήνεια σε
έναν μαθητή μικρότερης ηλικίας το νόημα του λόγου της αλεπούς προσθέτοντας και τη δική σου
άποψη πάνω στο θέμα.

Μονάδες 8

